

2. juledag 2020, litanier og salmer

Præludium

Løsensord: Jeg heler deres sår og læger dem, jeg åbenbarer for dem en rigdom af fred og tryghed.
Jer. 33,6

Læretæst: Hyrderne sagde til hinanden: "Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os." *Luk. 2,15*

122

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag
Mel.: Wittenberg / Joseph Klug 1542

1. Den yndigste rose er funden,
blandt stiveste torne oprunden,
vor Jesus, den dejligste pode,
blandt syndige mennesker gro'de. 2. Alt siden vi tabte den ære
Guds billedes frugter at bære,
var verden forvildet og øde,
vi alle i synden bortdøde. 3. Da lod Gud en rose opskyde
og sæden¹ omsider frembryde,
at rense og ganske forsøde
vor slægts den fordærvede grøde. 4. Al verden nu burde sig fryde,
med salmer mangfoldig udbryde,
men mangan har aldrig fornummen,
at rosen i verden er kommen. | <ol style="list-style-type: none"> 5. Forhærdede tidsel-gemytter,
så stive som torne og støtter,
hvi holder I eder så ranke
i stoltheds fordærvede tanke! 6. Ak, søger de ydmyge steder,
i støvet for Frelseren græder,
så får I vor Jesus i tale,
thi roserne vokser i dale. 7. Min Jesus! du stedse skal være
mit smykke, min rose, min ære,
de giftige lyster du døder
og korset så liflig forsøder. 8. Lad verden mig alting betage,
lad tornene rive og nage,
lad hjertet kun dåne og briste,
min rose jeg aldrig vil miste! |
|---|---|

Højs 2,1-2
Hans Adolph Brorson 1732.

¹ 1 Mos 3,15

INDGANG 2.

(Efter Løsensordet og indgangssalmen rejser menigheden sig og præsten siger:)

P. Herre, vor Gud, du som er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rig på troskab og sandhed, som bevarer troskab i tusind slægtled, tilgiver skyld og overtrædelse og synd, mod hvem vi alle har syndet, vend dit øre til og hør os. Det er ikke vore retfærdige gerninger, der får os til at trygle dig, men din store barmhjertighed.

M. Amen

P. Vor Fader, du som er i himlene!

M. Helliget worde dit navn, komme dit rige, ske din vilje som i himlen således også på jorden; giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke i fristelse, men fri os fra det onde. Thi dit er riget og magten og æren i evighed!

Amen

P. Du Guds Søn, verdens Frelser,

M. vedkend dig os!
P. Du Gud Helligånd,
M. bliv altid hos os!

*Du hellige treenighed,
 vi lover dig i evighed!
 Amen, halleluja!
 Halleluja!
 Amen, halleluja*

(menigheden sætter sig)

Læsning: Apostlenes Gerninger, kapitel 6, vers 8-14 + kaptitel 7, vers 54-60

806

1. Hvad har vel dog bevæget dig
 at du forlod dit rige
 og kom på jorden ned til mig
 med dig mig at forlige?
 Ak kærlighed så ufortjent!
 Dens lige har ej Himlen kendt,
 o Jesus, Frelser milde.
2. Den kærlighed du lader nu
 udråbe allevegne;
 din salighed forkynder du
 i alle jordens egne,
 og Zions datter kaldes på,
 at hun dig skal imøde gå,
 o Jesus, Frelser milde!
3. Så kom da, Kristi menighed!
 Din konge gå imøde;
 til dig han kommer nu med fred,
 forglem din angst og møde.

- Med hjælp og trøst han er dig nær,
 gå, sig til ham: »Velsignet vær,
 o Jesus, Frelser milde!«
4. Oplad dit hjertes dør og bed,
 at han derind vil flytte.
 Se, ærens konge er bered
 at bo i ringe hytte.
 På jorden var hans første hjem
 den ringe stald i Betlehem,
 der lå den frelser milde.
 5. Er hjertet end i dig forsagt,
 vis ham dog ej tilbage.
 I knuste ånd, det har han sagt,
 Vil han sin bolig tage.
 Thi sig du til den syndres ven:
 » Kom, og gå aldrig bort igen,
 o Jesus, Frelser milde! «

Mel. B. K. 228

Kirkebøn

Læsning: Mattæus-evangeliet, kapitel 23, vers 34-39

Prædiken

131

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag
 Mel.: Erik Haumann 1987
 Det er så yndigt at følges ad (Thomas Laub)

1. Blåt væded lys frem bag skyers skred,
 rørte vor jord midt i tidens strømme,
 svøbte en flig af Guds evighed
 som blanke knopskæl om

- vinterdrømme.
 Skærmer hernede
 Gudsrigets glæde,
 sårbart til stede
 i tro og håb.
2. Det barn, der sover ved moders bryst,
 er dog det Ord, hvorved alting skabtes:
 Englenes glæde, Guds øjenlyst,

- menneskers liv her, hvor liv fortabtes.
Han er hernede
Gudsrigets glæde,
nyfødt til stede
i tro og håb.
3. Han knytter syvstjernens strålebånd,¹
åbner dog varsomt de blindes øjne.
Himmel og jord i den samme hånd -
sandhedens lys midt blandt vore
løgne.
Er selv hernede
Gudsrigets glæde,
synligt til stede
i tro og håb.
4. Sort knejser korset på udbændt jord,
afslører mørket bag løgnens maske.
Døden blev støv for dit påskeord -

- livstræet skyder af sten og aske.
Breder hernede
Gudsrigets glæde,
lysfyldt til stede
i tro og håb.
5. Herre, du kom for at leve her,
række din hånd til de små og svage.
Løvspring forjættets i håbets træer,
når dine ord bærer julens dage.
Skaber hernede
Gudsrigets glæde,
evigt til stede
i tro og håb.

Lisbeth Smedegaard Andersen 1988.

¹ Job 38,31

Bekendtgørelser

129

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag
Mel.: J.P.E. Hartmann 1890
Thorvald Aagaard 1932

1. Julebudet til dem, der bygge
her i mørket og dødens skygge,
det er det lys, som, aldrig slukt,
jager det stigende mulm på flugt,
åbner udsigten fra det lave,
trøster mildelig mellem grave.
2. Julebudet i vinterens vånde,
det er Gud Faders varme ånde,
menneskefaldet til frelse vendt,
menneskets adel på ny erkendt,

- hjertets ret til at kæmpe og vinde
evig fastslået, trods hver en fjende.
3. Julebud under storm og torden
melder og giver fred på jorden,
fred til at stride vor strid med mod,
fred til at vente på enden god,
højt under medbør og dybt i sorgen,
fred for både i går og i morgen.
4. Julebudet til dem, der græde,
det er vældet til evig glæde.
Glæd dig da kun, du menneskesjæl,
stinger end ormen endnu din hæl!
Favn kun trøstig, hvad Gud har givet,
løft dit hoved, og tak for livet!

J. Chr. Hostrup 1881 og 1884.

SLUTNINGSLITANI.

(Menigheden rejser sig)

P. O du Guds Lam, som bærer verdens synd!

M. Forbarm dig over os!

P. O du Guds Lam, som bærer verdens synd!

M. Forbarm dig over os!

P. O du Guds Lam, som bærer verdens synd!

M. Giv os din fred.

P. Ære være Guds-Lammet, som blev slagtet, og som med sit blod købte sit folk ud af alle stammer og tungemål, den Herre, der har erhvervet vore sjæle for sig,

ham, som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod,
 ham, der døde for os én gang for alle, for at også vi skal afdø fra synden,
 ham, der opstod for os, for at også vi skal opstå,
 ham, som er faret op til himlen, for at gøre en plads rede for os,
 ham, hvem engle og myndigheder og magter er underlagt,
 ham være ære til alle tider i den menighed, som venter på ham her og i den, som venter på ham
 derhjemme,

M. fra evighed til evighed! Amen.

P. Og nu, bliv i ham, for at vi, når han åbenbares, må have frimodighed og ikke blive til skamme for ham ved hans komme.

*M. Min sjæl er frelst fra synd og død,
 jeg løfter højt min stemme:
 Mig er i dag en frelser fød,
 det vil jeg aldrig glemme!
 Nu har og jeg en Fader der,
 hvorfra kom hid Guds englehær,
 og Jesus er min broder;
 hans Himmel er mit fædreland,
 og livet her min prøvestand,
 men kirken er min moder!*

J. Nordal Brun 1786

P. Herren velsigne dig og bevare dig!
 Herren lade sit ansigt lyse over dig
 og være dig nådig!
 Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred! –

M. *Amen, amen, amen*

Postludium